

Den Danske Dyrlægeforening

VEJLEDNING

Syn og skøn

OKTOBER 2019
FAGGRUPPE HESTE
Den Danske Dyrlægeforening

Indhold

1. Generelt om udøvelse af syn og skøn	3
2. Før sagen	3
2.1 <i>Habilitet</i>	4
2.2 <i>Skønssagens afvikling</i>	5
2.3 <i>Overslag</i>	5
3. Den praktiske afvikling af en syn- og skønsforretning	7
3.1 <i>Praktisk afvikling af skønsforretningen</i>	8
3.2 <i>Undersøgelser ved skønsforretningen</i>	8
4. Udarbejdelse af skønserklæring	10
5. Afhjæmning	11

Vejledning til syn- og skønsmænd

1. GENERELT OM UDØVELSE AF SYN OG SKØN

Det retslige grundlag for, hvordan en syn- og skønsforretning skal planlægges, udføres og afsluttes, er beskrevet i Retsplejelovens kap. 19 § 197 – 210, som alle, der skal udføre hvervet som syn- og skønsmand, bør gennemlæse og sætte sig ind i.

Overordnet gælder det, at i udøvelsen af hvervet som syn- og skønsmand skal den udpegede skønsmand kunne arbejde helt uafhængigt af sagens parter og disses advokater. Skønsmanden er således ikke part i sagen, og må på intet tidspunkt blive dette eller kunne mistænkes herfor.

Skønsmanden er altid udpeget af den ret, som sagen føres for, og skønsmandens rolle er alene efter bedste evne og overbevisning at besvare de spørgsmål, som retten stiller skønsmanden. Skønsmanden skal hjælpe dommeren til at forstå sagens veterinærfaglige indhold.

Skønsmandens undersøgelser skal være tilstrækkeligt omfattende og af en sådan kvalitet, at de stillede spørgsmål i syn- og skønstemaet kan besvares fyldestgørende, men det er ikke en skønsmands opgave (eller ret) at foretage en fuld udredning af et samlet symptomkompleks, såfremt dette ikke er efterspurgt i skønstemaet.

Skønsmanden skal besvare syn- og skønstemaet efter bedste evne og overbevisning, men skønsmanden må ikke af egen drift udvide dette tema, og det er ikke en skønsmands opgave at afgøre en sag eller fremkomme med juridi-

ske vurderinger. Dette er forbeholdt dommeren, som i sin vurdering er dybt afhængig af den besvarelse af et skønstema, som en syn- og skønsmand udarbejder.

I arbejdet som skønsmand gælder i øvrigt som i al anden dyrlægevirksomhed, at dyrlægen har pligt til at udvise samvittighedsfuldhed og omhu som beskrevet i lovgivningen og dyrlægeløftet:

"Undertegnede veterinær [navn], som er eksamineret ved Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, lover på ære og samvittighed, at alle de forretninger, hvortil jeg enten af det offentlige eller af private måtte blive kaldet som dyrlæge, samvittighedsfuldt vil anvende de kundskaber, jeg har erhvervet mig, og at jeg vil afgive de erklæringer, som måtte blive afkrævet mig, i nøjeste overensstemmelse med sandhed, samt at jeg i øvrigt af yderste evne ærligt og redeligt skal opfylde de mig som offentligt prøvet dyrlæge påhvilende pligter".

2. FØR SAGEN

En dyrlæge vil modtage en henvendelse fra den ene af sagens parter eller fra Den Danske Dyrlægeforening med meddelelse om, at vedkommende er bragt i forslag som syn- og skønsmand i en given sag.

Når Den Danske Dyrlægeforenings sekretariat modtager en henvendelse fra en advokat med anmodning om at bringe en skønsmand i forslag, der skal besvare sagens skønstema, sendes sagen videre til Faggruppe Hestes formand samt et bestyrelsesmedlem. In-

den for fire uger skal bestyrelsen sende sit forslag retur til sekretæren. Formanden har været i kontakt med den foreslåede skønsmand, og sekretariatet videresender nu sagens akter til dyrlægen med henblik på at gennemlæse sagen. Henvendelsen vil indeholde en beskrivelse af sagen, sagens bilag (eller uddrag heraf) samt det skønstema, som skønsmanden skal besvare. Af den indledende skrivelse vil også fremgå, at skønsmanden skal kunne erklære sig habil i forhold til sagens parter, disses advokater, den omhandlede hest, og evt. dyrlæger, som er, eller som ud fra sagens akter evt. kan blive, inddraget i sagen. Endvidere skal skønsmanden kort skitsere, hvorledes vedkommende vil gribe sagen an med et estimeret tidsperspektiv for, hvornår skønssagen kan afvikles, samt hvornår en skønserklæring kan forventes at være klar. Slutteligt skal der i besvarelsen af denne indledende henvendelse afgives et overslag over den samlede pris på afviklingen af skønsforretningen, inklusive besvarelsen af skønstemaet (og afhjæmning).

Når dyrlægen har bekræftet over for sekretariatet, at denne kan påtage sig hvervet som syn- og skønsmand, sendes forslaget videre til rekvirenten.

Såfremt rekvirenten og dennes modpart godkender forslaget, vil retten udpege syn- og skønsmanden. Syn- og skønsmanden skal ikke fortage sig noget i sagen, førend udpegningen er modtaget fra retten. Der kan godt gå et pænt stykke tid, før den modtages. Hvis parterne ikke kan godkende DDDs forslag, vil dyrlægen blive kontaktet af sekretariatet med advokatens eller rettens forklaring. Godkendes DDDs for-

slag, vil dyrlægen blive kontaktet af rekvirenten eller retten direkte.

2.1 Habilitet

Det er altid skønsmandens ansvar at sikre sig, at man ikke er inhabil, forud for at hvervet som skønsmand accepteres.

Man er inhabil i forhold til egne klienter og disses pårørende. Man er også inhabil, hvis man har samarbejde med en af sagens advokater i anden sammenhæng. Dette gælder, hvis advokaten fører en sag for skønsmanden eller aktuelt rådgiver skønsmanden i anden sammenhæng. Inhabilitet i forhold til en advokat ophører, når det aktuelle engagement er ophørt. Det forhold, at en advokat på et tidligere tidspunkt har ført en sag for eller imod en dyrlæge, eller har rådgivet en dyrlæge, der nu er aktuel som skønsmand, eller det forhold, at denne dyrlæge tidligere har rådgivet advokaten, fører ikke til inhabilitet, hvis det pågældende engagement er afsluttet. Dette defineres ved, at en faktura er fremsendt og betalt.

En ændring af retsplejeloven har gjort det muligt for advokater at indhente sagkyndige erklæringer fra dyrlæger, efter en skønserklæring er udarbejdet. Dette har ofte til formål at rukke ved troværdigheden af skønserklæringen, og disse sagkyndige erklæringer kan fremlægges i retten uden at blive betragtet som ensidigt indhentede partsindlæg. Hvis man er udpeget som skønsmand i en sag, hvor en af advokaterne efterfølgende henvender sig til skønsmanden med det formål at få vedkommende til at påtage sig hvervet som særligt sagkyndig i en anden og helt uafhængig sag, vil det kunne påvirke ens habilitet i den oprindelige skønssag, hvis man påtager

sig dette hverv. I værste fald vil det kunne føre til, at skønsforretningen må gøres om med en ny udpeget skønsmand. Dyrslæger, som fungerer som skøns-mænd, og som får sådanne henvendelser fra advokater, skal derfor meget nøje overveje deres habilitet.

Det, at man fungerer som skønsmand i andre sager, hvor de pågældende advokater er involveret, vil ikke føre til inhabilitet, da skønsmanden jo netop ikke er antaget som skønsmand af nogen af sagernes parter og disses advokater, men af den ret, hvor sagen føres.

Generelt må det tilrådes, at man fremlægger alle tvivlsforhold vedr. habilitet åbent for sagens parter, således at disse kan vurdere habiliteten, forinden endelig udpegning af skønsmanden finder sted.

2.2 Skønssagens afvikling

Beskriv kort, hvorledes sagen agtes afviklet, herunder hvilke undersøgelser der agtes udført og i hvilken rækkefølge. Redegør kort for om og hvordan resultater af nogle elementer af undersøgelserne eventuelt vil påvirke behovet for andre elementer af undersøgelsen. Redegør også for evt. brugsmæssige afprøvnings omfang og varighed, og kom med forslag til fagperson, (berider, træner o.lign.), som evt. skal forestå denne brugsmæssige afprøvning. Bemærk, at sagens parter skal godkende en sådan fagperson.

Hvis det ud fra skønstemået kan ses, at skønsmanden får brug for sagkyndig bistand, f.eks. til vurdering af MRI-undersøgelser o. lign., skal skønsmanden fremkomme med forslag til sådanne fagpersoner, og sagens parter skal godkende disse.

Angiv en passende frist til udarbejdelse af besvarelsen af skønstemået efter skønsforretningens afslutning, f.eks. 2 uger.

2.3 Overslag

Ved udarbejdelsen af overslaget skal det fremgå, hvordan udgifterne tænkes fordelt mellem parterne, samt hvordan udgifterne er fordelt på skønsforretningens delelementer. En mulig skabelon kan være:

1. Sagens forberedelse, indhentning af materiale (f.eks. røntgenbilleder eller scanningsoptagelser fra andre dyrlæger) og beramning.
2. Afvikling af den faktiske skønsforretning opdelt på:
 - a. Kliniske undersøgelser.
 - b. Eventuelle billeddiagnostiske og andre parakliniske undersøgelser.
 - c. Eventuelle udgifter til brugsmæssig afprøvning.
 - d. Udgifter til besvarelse af sagsøgers spørgsmål.
 - e. Udgifter til besvarelse af sagsøgers spørgsmål.

Punkterne a – c vil oftest være fælles udgifter, der fordeles lige på parterne, mens punkterne d og e er partsspecifikke udgifter.

Det er vigtigt at erindre sig ved udarbejdelse af overslaget, at udarbejdelsen af en velunderbygget og grundig skønserklæring er tidskrævende, ligesom det ofte er tidskrævende at indhente og gennemgå billeddiagnostik materiale. Det er derfor vigtigt, at tidsforbruget og dermed prisen estimeres realistisk, da parterne kan protestere mod en pris, der afviger markant fra overslaget. De enkelte sager er meget forskelli-

Foto: Rikke Frindsen Delany

ge, men ofte kan man påregne, at den tid, man forventer at skulle bruge på selve den faktiske skønsforretning, skal ganges med en faktor 5, før det samlede tidsforbrug er dækket ind.

Når habilitetsforhold er overvejet og evt. beskrevet, og overslag er udarbejdet, sendes dette samlet til sagens advokater og den ret, sagen skal føres ved. Herefter afventes om sagens parter accepterer de afgivne habilitetserklæringer, forslaget til skønsforrettningens afvikling og det afgivne prisoverslag. Hvis dette er tilfældet, vil man få meddelelse om, at man nu er endeligt udpeget af retten som skønsmand i den pågældende sag i form af et såkaldt udmeldelsesdekret. Man vil blive oprettet som skønsmand i sagen og få adgang til sagens akter på domstolsportalen.

Bemærk, at det i stigende grad ikke er muligt at kommunikere med retten via almindelig mail. I stedet skal man logge på www.minretssag.dk med sit Nem-id og uploade sine dokumenter på portalen under den aktuelle sag. Det er også på portalen, at man modtager korrespondance fra retten og sagens advokater, når den endelige udpegning er sket, og sagen kører. Man vil få advisering i e-Boks, hver gang der er nyt i sagen, og man må så logge på og læse nye dokumenter løbende, og ens eventuelle svar på nye dokumenter skal ligeledes uploades på portalen løbende.

Når udmeldelsesdekretet er modtaget, er den endelige udpegning som skønsmand formelt på plads.

Herefter indhenter skønsmanden evt. supplerende materiale (journaler, billeddiagnostisk materiale etc.) fra relevante parter ved skriftlig (mail) henvendelse til

disse. Skønsmanden bør vedhæfte det formelle udmeldelsesdekret ved sin henvendelse, således at modtagere kan se, at skønsmanden har lovlig adgang til at få udleveret det efterspurgte materiale. Normalt opkræves der fra de fremsendende kolleger et honorar, som skønsmanden lægger ud og indregner i sagens omkostninger.

Når dette materiale er modtaget, og skønsmanden i øvrigt har fået forberedt sagen, indkalder skønsmanden til skønsforretningen. Dette gøres ved skriftlig (mail) henvendelse til parternes advokater. Ifølge retsplejeloven er det skønsmanden, som fastsætter tid og sted for afholdelse af skønsforretningen. Parterne og disses advokater har ret til at overvære skønsforretningen, og da der således kan være tale om mange kalenderafstemninger, må det anbefales, at der bringes flere datoer i forslag.

I denne fase vil der ofte være mange mailhenvendelser fra parterne og deres advokater til skønsmanden omkring praktiske forhold. Skønsmanden skal være omhyggelig med altid at svare med kopi til alle sagens parter, uanset hvilken part der har henvendt sig.

Skønsmanden indkalder herefter endeligt til afvikling af skønsforretningen med angivelse af dato, tidspunkt, adresse og det estimerede tidsforbrug.

3. DEN PRAKTISKE AFVIKLING AF EN SYN- OG SKØNSFORRETNING

Forud for den praktiske afvikling af syn- og skønsforretningen skal skønsmanden have udarbejdet en oversigt over alt det af skønsmanden modtagne og gennemgåede materiale. Dette vil typisk dreje sig om stævning med bilag,

diverse processkrivelser fra parterne med evt. supplerende bilag, indhentet journal- og billeddiagnostisk materiale, udmeldelsesdekret og skønstema.

Det kan være en fordel at have alle disse dokumenter printet ud og ordnet i overskuelig form forud for afviklingen af skønsforretningen.

Overordnet er det vigtigt, at skønsmanden træder i karakter og udfylder rollen som entydig leder af skønsforretningens afvikling, ikke mindst hvis parternes advokater er til stede.

3.1 Praktisk afvikling af skønsforretningen

Den praktiske afvikling af skønsforretningen indledes med en kort velkomst af skønsmanden. Herunder redegøres kort for, hvad en skønsforretning formelt er, og det må anbefales, at man under dette punkt pointerer, at en skønsforretning ikke er en fuldstændig udredning af samtlige de symptomer, en hest måtte fremvise, men alene en problemorienteret undersøgelse, der skal sikre, at skønsmanden kan besvare skønstemaets spørgsmål fyldestgørende. Det tilrådes også at pointere, at skønsmanden ikke kan ændre i eller udvide skønstemaet egenrådigt, samt at skønsmanden ikke må besvare spørgsmål fra parterne under eller efter skønsforretningen, men at skønsmændens besvarelse af skønstemaets spørgsmål vil tilgå retten, som har udpeget skønsmanden, med kopi til parternes advokater. Det tilrådes at indskærpe parterne, at hvis besvarelsen af skønstemaets spørgsmål måtte give anledning til yderligere spørgsmål eller kommentarer, må disse IKKE rettes direkte til skønsmanden, men skal via

de enkelte parters advokater tilgå retten, som så vurderer, om eventuelle supplerende spørgsmål kan godkendes.

Skønsmanden kan med fordel understrege, at der ikke må være direkte kontakt mellem sagens parter og skønsmanden på noget tidspunkt før eller efter skønsforretningens afslutning, men at al kontakt foregår via advokaterne.

Skønsmanden skal gøre opmærksom på, at de resultater og konklusioner, som skønsmanden måtte have på undersøgelsen, alene tilgår advokaterne og ikke sagens parter.

Herefter gennemgås de modtagne sagsakter og eventuelt supplerende materiale, skønstemaet gennemgås ved oplæsning i parternes påhør, skønsmanden noterer, hvem der er mødt frem til skønsforretningen og disses relationer til sagens parter, og til slut redegør skønsmanden kort for, hvad der forventes at komme til at foregå ved den efterfølgende praktiske gennemførelse af skønsforretningen, herunder for de undersøgelser, der agtes foretaget.

3.2 Undersøgelser ved skønsforretningen

Undersøgelserne ved en skønsforretning er problemorienterede undersøgelser af et omfang, nødvendigt for fyldestgørende at kunne besvare skønstemaets spørgsmål.

I nogle tilfælde er skønstemaet bredt (er hesten halt, udviser hesten ubehag under rytter, har hesten afvigende adfærd ved håndtering), og i sådanne tilfælde kan det anbefales at indlede undersøgelsen med en almen klinisk undersøgelse og lade resultatet heraf dik-

tere de videre problemorienterede undersøgelser.

I andre tilfælde er skønstemaet smalle (er hesten halt på højre forben stammende fra hovledet, udviser hesten symptomer fra luftvejene under arbejde, har hesten en flækket kindtand i højre sides overkæbe), og i sådanne tilfælde foregår undersøgelsen som en direkte problemorienteret undersøgelse.

I atter andre tilfælde består skønnsforretningen alene af undersøgelse af modtaget organmateriale eller billeddiagnostiske vurderinger.

Skønsmanden bør i alle sine undersøgelser arbejde efter internationalt anerkendte standarder, f.eks. for hvorledes en regelret halthedsudredning eller en regelret luftvejsundersøgelse foretages, og undersøgelserne skal have et sådant omfang og være af en sådan kvalitet, at deres resultater kan reproduceres af andre dyrlæger.

Skønsmanden er ansvarlig for hestens sikkerhed og helbred og skal altid erindre, at dyreværnslovens bestemmelser går forud for alt, også hensynet til bevissikring i en skønssag.

Hvis skønsmanden f.eks. finder, at en hest af den ene eller den anden grund er uegnet til brugsmæssig afprøvning, skal skønsmanden afvise at foretage denne brugsmæssige afprøvning, indtil hestens tilstand er afhjulpet. Skønsmanden må aldrig selv søge at opnå denne afhjælpning, da der herved sker en sammenblanding mellem rollen som uafhængig skønsmænd, udpeget af retten, og behandlende dyrlæge, ansat af hestens ejer. Hvis hesten skønnes ikke at kunne bringes i en sådan tilstand, at en brugsmæssig afprøvning er etisk og dyreværns-mæssigt for-

svarlig, må skønstemaets spørgsmål besvares på dette grundlag.

Det er skønsmanden, som indiskutabelt afgør, hvornår undersøgelserne ved en skønnsforretning er tilstrækkelige eller må afbrydes. Hvis skønsmanden vurderer, at det kan være nødvendigt at udsætte dele af undersøgelsen til senere, f.eks. ved diagnostiske blokader i et eller flere ben, er dette skønsmandens suveræne afgørelse, ligesom det er skønsmandens suveræne afgørelse, om dele af en undersøgelse må udgå af hensyn til hesten eller personalets sikkerhed.

Når skønsmanden vurderer, at skønnsforretningens undersøgelser er afsluttet eller må afbrydes, meddeler han de fremmødte parter dette og meddeler, om hesten kan hjemsendes, skal forblive i skønsmandens varetægt eller evt. henvises til supplerende undersøgelser.

Herefter er den fysiske skønnsforretning afsluttet; skønsmanden skal herved, ligesom stedse under hele den praktiske skønnsforretnings afvikling, være yderst opmærksom på ikke direkte eller indirekte at udtrykke sig på en sådan måde, at parterne kan føle, at skønsmanden har konkluderet eller foretaget en juridisk vurdering.

Skønsmandens opgave er alene at besvare skønstemaets spørgsmål, hvorimod juridiske vurderinger og konklusioner er forbeholdt retten.

Ønskes der videooptagelse af selve syn- og skønnsforretningen, skal dette aftales imellem sagens parter, inden undersøgelsen starter. Det tilrådes, at disse optagelser udføres af en neutral fotograf, og der bør optages fra starten af undersøgelsen, og til denne slutter, uden afbrydelser i optagelsen.

4. UDARBEJDELSE AF SKØNSERKLÆRING

Forslag til skabelon:

1. *Skønsforretningens indkaldelse, afholdelse og fremmødte hertil.*

Herunder beskrives, hvordan skønsforretningen blev indvarslet, hvor og hvornår den blev afholdt, og hvem der overværede den og deltog i den.

2. *Modtagne sagsakter og evt. supplerende materiale.*

Herunder oplystes samtlige sagsakter med bilag samt eventuelt supplerende materiale, som skønsmanden har modtaget og gennemgået forud for sagen og i forbindelse med besvarelsen af skønstemaets spørgsmål.

3. *Undersøgelser ved skønsforretningen.*

Herunder beskrives de gennemførte undersøgelser, og evt. fund beskrives. Hvis der i undersøgelsen indgår billeddiagnostisk materiale, beskrives dette såvel med hensyn til omfang (hvilke optagelser, hvilke vinkler) som til evt. fund. Hvis undersøgelsen har omfattet billeddiagnostisk materiale fra andre dyrlæger, beskrives dette for så vidt angår materialets omfang, mærkning, datering og eventuelle fund. Beskrivelsen af undersøgelserne og evt. fund skal ikke indeholde nogen forensisk vurdering, da en sådan, hvis den efterspørges, i så fald efterspørges i de stillede spørgsmål.

4. *Besvarelse af parternes spørgsmål.*

Herefter besvares de spørgsmål, som parterne har stillet. Besvarelsen skal have baggrund i det sagsmateriale, skønsmanden har modtaget, og i de undersøgelser, skønsmanden selv har foretaget og/eller fået foreta-

get. Besvareelserne skal være så præcise som muligt i forhold til de af retten godkendte spørgsmål, og skønsmanden må på intet sted fremkomme med vurderinger, anskuelser eller anbefalinger, der ikke har udgangspunkt i de stillede spørgsmål. I besvarelsen af spørgsmålene bør skønsmanden inddrage og referere til relevant veterinærfaglig litteratur i videst muligt omfang.

Man skal som skønsmand være opmærksom på, at det er helt legitimt, at en advokat antager en anden dyrlæge til at gennemgå skønserklæringen kritisk og forsøge at rokke ved erklæringens troværdighed, så besvareelserne skal være korrekte, have solid baggrund i de foretagne og beskrevne undersøgelseres resultater, og litteraturhenvisninger skal være relevante og korrekt refererede.

Det tilrådes, at man i skønserklæringen oversætter eller forklarer fagord, så lægmand kan forstå disse.

Den færdige skønserklæring uploades herefter på domstolsportalen under den relevante sag. Man kan vælge også at maile den direkte til parternes advokater, men uploading på domstolsportalen skal foretages under alle omstændigheder.

Herefter udarbejdes separate fakturaer til sagens parter c/o disses advokater, og de fremsendes til advokaterne, som herved hæfter for deres klienters betaling af fakturaerne. Fakturaerne skal endvidere uploades på domstolsportalen, således at retten kan godkende dem. Fakturaerne kan først betales, når retten har godkendt dem. Eventuelle udgifter afholdt af skønsmanden

(f.eks. til testrytter, billeddiagnostisk vurdering, beslagsmed, opstaldning mv.) skal påføres fakturaerne. Skønsmanden lægger ud for disse udgifter, indtil skønsmandens fakturaer er godkendt og betalt.

5. AFHJEMLING

I nogle tilfælde indkaldes skønsmanden til afhjemling i retten. Skønsmanden indkaldes til afhjemling af en af sagens advokater og varsles oftest flere måneder i forvejen. Dette tidlige varsel skal følges op af en egentlig indkaldelse med angivelse af mødetid, typisk få uger før retssagen.

En afhjemling består i en mundtlig uddybelse af syn- og skønssrapporten i form af besvarelse af advokaternes spørgsmål. Afhjemling foregår i retten som del af retshandlingen og ledes af dommeren. Som hovedregel tilsiges skønsmanden til et bestemt tidspunkt, og det forventes ikke, at skønsmanden overværer hele retshandlingen. I enkelte tilfælde vil en advokat udtrykke ønske om, at skønsmanden overværer de øvrige parter indlæg, og i så tilfælde bør man som skønsmand få sit samlede tidsforbrug honoreret.

Som forberedelse til afhjemling anbefales det, at skønsmanden grundigt gennemlæser sin skønserklæring samt alle relevante bilag i sagen og ordner sine dokumenter, så de er let tilgængelige for en selv under afhjemlingen.

Mange sager forliges uden retshandling, og nogle af disse forlig indgås meget sent i forhold til den varslede afhjemling, ofte dage til timer inden. Skønsmanden kan kun få dækket faktiske omkostninger til fremmødet i retten, ikke forberedelse hertil.

Advokaternes spørgsmål kendes ikke på forhånd af skønsmanden, men vil oftest tage udgangspunkt i skønserklæringen. Advokaternes spørgsmål er dog ikke begrænset til skønserklæringen, men kan omhandle andre forhold også. I den forbindelse er det vigtigt, at man som skønsmand i videst muligt omfang besvarer de stillede spørgsmål, men skønsmanden kan ikke afkræves besvarelser, som ligger uden for skønsmandens kompetenceområder.

Afhjemlingen afsluttes med, at dommeren spørger skønsmanden om, hvilke udgifter vedkommende har haft ved fremmødet i retten og dermed kan få dækket. Som skønsmand bør man derfor på forhånd have besluttet, hvilket honorar man ønsker for fremmødet. Transportomkostninger dækkes enten efter bilag (tog, fly mv.) eller efter statens takst for kørsel i egen bil.

I ganske få sager er konfliktniveauet mellem sagens parter højt. I sagens natur vil en skønserklæring gå imod den ene af parternes interesser, og denne part vil have en naturlig og legitim interesse i at svække skønserklæringens og skønsmandens faglige troværdighed mest muligt. Dette kan af skønsmanden opleves som et personligt angreb, men skal ikke betragtes som sådan. Advokaternes opgave i en retssag er at varetage deres klients interesser for enhver pris, mens skønsmandens opgave er at bevare sin upartiskhed og sin faglige integritet.

Der forefindes endvidere en liste med erfarne syn- og skønsmand, som man kan kontakte, hvis man har brug for sparring eller rådgivning i en sag. Denne liste kan udleveres ved at kontakte formanden for Faggruppe Heste.

Den Danske
Dyrlægeforening
Danish Veterinary
Association

Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 3871 0888
www.ddd.dk

Denne vejledning er uden
ansvar for Den Danske
Dyrlægeforening
Oktober 2019